D·N
12/7 1953

Skräckmännens uppgörelser

Debatten kring vad som hänt i Ryssland visar främst en sak: hur effektiv tyrannists mörkläggning är, hur litet man vet ute i världen och över huvud utanför den lilla krets av människor som i fruktan, misstro, maktlystnad och av den egna skräcken skärpt grymhet tävlar om väldet. En "expert" påstår att Stalin var Berias beskyddare och att Stalins död efter någon tid måste medföra Berias fall, en annan att redan Stalin varit sinnad att sätta slaktmasken på polischefen och att Beria till en tid räddats genom Stalins död. Det sägs att Beria representerat avspänningslinjen och därför ilkvistrats, det sägs också att Malenkov mått knäcka Beria för att driva avspänningspolitiken vidare. Det påstås att generalerna störtat Beria, men också att hans ställning inom polisen varit undergrävd. Från Moskva kommer blott de skrin som vi nu hört vid alla kriser sedan trettifem är: den som förlorat spelet kallas förrädare, den obruna enigheten proklameras samtidigt som det klargörs hur oförenlig den inre maktkampen är.

Belysande är vilka källor som måste begagnas i analyserna och förutsägelserna. Vem har talat först vid en av de fester där massorna drivs fram att hylla ledarna? Vem har haft den bästa platsen vid en testerföreställning? Hur är ett fotografi av ledarna arrangerat? Varför var Beria inte med på operan för en månad sedan? Det är så subtila tecken det gäller att tolka. Man påminns om de döda monarkiernas glanstider, då en butter tystnad vid paklädningsceremonin eller några vänliga ord vid aftonmottagningen blev bevis för att en minister fallit i onåd eller att en ny politik skulle inledas; man är i en mening tillbaka vid Saint-Simon och madame de Remusats hovmemoarer. Det är två skillnader som frapperar. Då kunde en minister avskedas och leva; nu betyder avsked döden. Då var man klar på att ett godtyckligt envälde fanns; nu prisas de män, som genom intriger och attacker, genom poliser och soldater lyckas nå styret, inom partier i hela världen som folkmaktens män. Något befängdare än då man söker — och i viss mån lyckas — inbilla arbetargrupper i Sverige och andra demokratier att Malenkov eller Beria — mera furstliga i sin isolering än nolkomugen eller Napoleon — representerar det arbetande folket är det svårt att finna i en historia full av bedrägerier. För kort tid sedan genomfördes den "Operation Retusch" genom vilken — såsom vidstående bilder visar — ett fotografiskt "bevis" lämnades för Malenkovs nära förhållande till Stalin. De svenska kommunisterna följer med; tvivlar någon på att de lika eländigt hade böjt sig om Beria kastat ut Malenkov, att de kommer att böja sig lika eländigt om Malenkov blir utkastad av Molotov?

En regim sådan som den ryska kan inte tänkas förenad med någon maktdelning. En uppdelning av den art som förekommades vid Stalins död är omöjlig. Det finns ingen auktoritet som de stridande kan vidja till: inte någon monark med obestridt position som i gamla dagar, inte något folk — ty folket har blivit rädda tjänare åt den som lyckas. Varje motsittning varslar om en slutlig uppgörelse, de som delar makten blir konkurrenter och duellanter, de vänster blott på tillfället att slå till. Det blir tåfängt att diskutera om de mera drivs av längtan efter herraväldet än av skräck för likvidation genom medtävlarna.

Denna skräckmännens förbrödelse kom till synes i talen och proklamationerna vid Stalins död. Man talade om "den ståhlhanka enighet och den polariska enhet" som präglade den nya styrelsen — just därför att man redan var i färd med att slipa knivarna inför striden. Folket varnades för "oordning och punkt" — så lingalig var man för massorna, trots den långa och effektiva dressyren. Tänk er att Truman skulle ha varnat för "oordning och panik" vid Franklin Roosevelts död!

Det är vanligt att tro att konflikten mellan härskarna försvagar det ryska väldet. På kort sikt är det väl sannolikt riktigt i den meningen att skräckmännen blir upptagna av att angripa varandra i stället för att i skilda former attackera den fria världen. Men på något längre sikt vet man inte om resultatet blir sådant. Stalin kunde nödcda så gott som alla sina gamla kolleger — och tio- eller hundratusentals andra — utan att detta allvarligt försvagade Rysslands militära styrka. Det romerska väldets bönder arbetade, dess legioner marscherade, oberoende av att kejsare stucks med och nya härskare blev gudar. Visst är endast att vad som hänt är ämnu ett tecken på fördärvet i en regim som redan är tillräckligt kompromitterad. Då en person i ena dagen är "stor och vis", andra dagen "en eländig lakej och förrädare" och då massorna i kör instämmer i både den ena och den andra parollen — då bör det bli tydligt även för de mest trögkörda att vi står inför ett tyranni utan gränser.

Personalpolitik vid Arbetsledarinstitutet

För snart ett halvår sedan avskedades under egenartade former en kvinnlig tjänsteman vid Arbetsledarinstitutet. Trots långvariga förhandlingar, som för tjänstemannens räkning skötts av Industritjänstemannaförbundets juridiska ombudsman, har rättelse ej kunnat vinnas.

Tjänstemannen i fråga, som skötte kassa och bokföring, har i över 20 år varit anställd vid institutet och av föregående chefer, dr Ekelöf, som avgick 1948, och dr Uhr, som avgick 1951, erhållit de bästa lovord. Uppsägningen skedde i ett den 31 januari i år daterat brev. Den förklarades gälla från och med den 1 februari. Efter 20 års vid meritering tjänst avskeds vederbörande således bokstavligen från en dag till nästa. Senare har styrelsen dock medgivit ett halvt års uppsägningstid, som alltså utlöper med innevarande månad; man förklarade att frånvaron av anställdje uppsägningstid i det första meddelandet berodde på rent förbiseende, en hänsadvärdare uppgivning om vilken nonchalans man kan visa i väsentliga personalfrågor. Samma dag som uppsägningen verkställdes underrättade institutets nye direktör, en hr Porsander, personalen om det skedda. Trots förfrågan vägrade han uppge anledningen, en vägran som med tanke på den avsedvärdes långa tjänst och arbetets art var ägnad att göra ett mycket obehagligt intryck.

I brevet till den avskedade uppgavs att vissa rationaliseringar skulle förenkla hennes arbete "så att svårt att detta i en institution som arbetsdirektiven tillämpas kan skötas som deltidssysslä". Denna uppgift var uppenbarligen inte korrekt. De samlade uppgifterna inom institutet av den art som denna tjänsteman behärskade har inte minskat. Efter den avskedade har en ny befattningshavare i motsvarande löneställning anställts; denna dam, som varit hr Porsanders medarbetare på hans föregående arbetsplats, sade för övrigt upp sin tidigare anställning den 2 februari för att i stä börja på Arbetsledarinstitutet. Men också om uppgiften i uppsägningsbrevet varit riktig, hade den inte utgjort något godtagbart skäl för ett avsked. På grund av rationaliserings eller inskränkning av annan anledning avskedar man inte utan föregående varning, inte heller utan att göra vad som göras kan för att skaffa den entledigade annan, helst likvärdig tjänst — och man väljer inte, som här skett, en tjänsteman med mycket lång anställning.

Vilka metoder direktör Porsander tillåtit sig belyses ytterligare av att han samma dag som nämnda tjänstemannen avskedades uppsade också hennes syster, anställd vid företaget sedan 16 år. Som motivering angavs i förstone kort och gott att hon var tvilling med den avskedade. Denna uppsägning har numera återtagits av styrelsen; här begrep man att man gått för långt.

För kassörskan har däremot ingen rättelse stått att erhålla; institutionsledningens prestige och önskan att bereda hr Porsanders tidigare medarbetare en plats har stått hindrande i vägen.

Ovärdig vilken arbetsgivare som helst är denna affär ingenting mindre än en skandal för en institution som Arbetsledarinstitutet och — om de ej ingriper i sista stund — för in-

Se mer
MED BUSS
GENOM EUROPA
av Lars-Henrik Ottoson

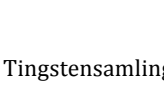

En ny handbok för Er som semestrar per buss eller bil. Den talar om vad Ni ser "till höger och vänster". var Ni ska äta och ros Er och vad Ni ska se i de städer Ni passerar.

Försedd med kartor och tips på de vanligaste rutterna genom Danmark, Tyskland, Holland, Belgien, Frankrike, Schweiz, Österrike, Italien och Spanien.

15:50, inb. 17:75

BONNIERS

"Operation Retusch" i aktion. Upptill en bild ur Pravda för den 10 mars 1953 som visar Stalin, Mao Tse-tung och Malenkov vid utvandrea sida. Bilden är i själva verket en "bearbetning" av ett nedtill återgivet fotografi från början av 1950, taget då vänskapsförbundet mellan Sovjetunionen och Kina underteknades i Moskva. Som synes har dåvarande utrikesministern Vysjinskij, som sätter allt namn under förslaget, helt enkelt retuscherats bort ijämte tre andra personer, medan Malenkov avancerat till sidan av Mao Tse-tung. Längst till höger på nedre bilden synes Beria.

stitutets huvudmän, Industriförbundet och Arbetsgivareföreningen. Att återvända till den gamla arbetsplatsen, att låtsas som om ingenting hänt torde vid knappast vara möjligt för den avskedade; människor tål dock inte vilken behandling som helst. Men hon bör beredas annan anställning, någonlunda likvärdig den hon har förlorat, eller rimlig ekonomisk ersättning. Institutets huvudorganisationer kan aldrig hävda att den saken inte kan ordnas. De saknar sannerligen inte resurser att fullgöra elementära skyldigheter.

Tidskriften Folket i Bild har publicerat

en ledande artikel av författaren Artur Lundkvist, som med all rätt tryckts av i Ny Dag. Hr Lundkvist gör först och främst gällande att den tredje ståndpunkt som han anser sig ha intagit — i Sverige blivit "strypt" genom amerikanska framstötar, som resulterat i "hot om avskurna publicerings möjligheter och därmed undergrävd ekonomisk existens". Hr Lundkvist är känd för sin känsla av att vara förföljd och martyr — det är kanske det mest obehagliga med mannen — men han har också skärmas för sådant; bland annat har Morgon-Tidningen och Sonnlers förlag publicerat hans och hans kollegers politiska inlägg. Han borde också skärmas för att falla om en "tredje ståndpunkt" när det gäller hans egna produkter; han har själv angripit USA, prisat Ryssland och efter en lyxresa i det sistnämnda landet på regimens bekostnad skrivit en bok vary beundran för vad han sett tävlar i förtegenhet om tyrannier och dess innebörd.

Hr Lundkvist går ett steg längre och förklarar att den tredje ståndpunkten nu håller på att segra ute i världen — utom i USA. Till dem som sent omsider förstått att hr Lundkvist har rätt hör Winston Churchill, den man som först och mest aktivt arbetat för den fria världens samverkan i försvar mot kommunismens aggression. Till de få i Europa som inte har begripit hur vis hr Lundkvist är hör Dagens Nyheter — denna tidning, som överhuvud kritiserat McCarran och McCarthy och allt vad därtill hör, beskylls för att vilja spela McCarthy.

Allt detta kan förklaras av att hr Lundkvist känner sig som en misskänd profet och att hans solida okunnighet ger honom ett alags — föga avundsvärd — förmåga att med gott samvete prata i vädret. Att en tidskrift som Folket i Bild — med sin i det hela framgångsrika strävan att upplysa — sprider detta lilla fördömmelsebidrag är däremot svårbegripligt och oroande.

Belgiern Bécu blev ny president vid fackkongressens avslutning

Avgående presidenten sir Vincent Tewson och generalsekreterare Oldenbrock överlämnar FFI:s plaketter till LO:s Axel Strand och TCO:s Valter Aman. Till höger FFI:s ny president, Omer Bécu.

Det blev Internationella transportarbetareförbundets generalsekreterare belgiern Omar Bécu som valdes till ny president i Fria fackföreningsinternationalen, som på fredagen avslutade sin tredje världskongress i Stockholm. Förre presidenten sir Vincent Tewson hade undanbett sig återval och blev nu vice president. Vid slutsammanträdena antog kongressen ett stort antal resolutioner med krav på den bättrade förhållanden för all världens arbetare och beslöt även att utesluta exekutiven från tidigare åt till 25 landsdelar.

— Fria fackföreningsinternationalen har vid denna kongress nått resultat som är av utomordentlig betydelse för inte bara den fackliga rörelsens utan för hela världens framtid. Vi har inte bara begrundat vad vi utsträtt sedan FFI bildades. Vi har dragit upp riktlinjerna för det omfattande arbete och de hjälpaktioner vi är skyldiga mänskligheten. Vi har genom våra anslutna organisationer skapat större förståelse mellan folken och närmat dem till varandra i en front av fast solidaritet. Jag tror att vi bidragit till att stärka grundvalen för världsfreden.

Så sammanfattar sir Vincent Tewson vid ett slutskt med Dagens Nyheter sina intryck av världskongressen. Kongressvecken blev fylld av hårt arbete in i det sista. Innan sir Vincent kunde tacka LO:s Axel Strand och TCO:s Walter Aman för värdskapet hade man på fredagen med undantag för ett kort uppehåll varit i möte i nio timmar. Och en dan tog det ytterligare en och en halv timme innan exekutivorganen efter en sista utse Omar Bécu till ny president.

Junirevolten viktigaste sedan oktoberrevolutionen

Pleanersessionen inledes på fredagsmorgonen med att den tremannadelegation FFI skickat till Berlin för att genom kontakt med Hattvika och betare underrätta sig om junirevolten och de nu rådande förhållandena, rekommenderade de nationella fackförbunden att hos sina respektive regeringar begära att denna på diplomatisk väg ska anhålla i Moskva att Kreml använder sitt inflytande till att befria de arbetare som fängslades i samband med oroligheterna.

Rapporten introducerades av den brittiske delegaten Tom O'Brien. Han beteckande arbetarresningen i Berlin och östzonen som en av de viktigaste händelserna i den internationella arbetarvärlden sedan 1917 och betonade att det var en aktion som arbetarna i den fria världen måste stödja. Delegationen hade uppvaktat de tre allierade militärbefälhavarna i Berlin, och dessa lovade att hos den fryska kommundanten i Östberlin begära att de mer än 10.000 fängslade arbetarna frigav.

Delegationen träffade fem representanter för arbetarna i Berlins östsektor och östzonen. Resultatet av dessa samtal med dem kan formuleras så, sade O'Brien, att strejkerna inte ännu någonting med politik att göra, utan var en spontan protest mot de förhållanden som påtvingats de fattyska arbetarna. En sådan reaktion skulle ha kunnat uppstå var som helst i världen om arbetarnas förhållanden hade varit likartade. En annan sak som är värd att notera är att före strejken alla misstänkte alla, ingen vågade anförtro sig åt sin vän eller granne. När strejken började ställde sig dock 90 procent av arbetarna skuldra vid skuldra, och nu vet alla vem de kan lita på.

Enhet måste skapas i Berlin och Tyskland

Den amerikanske ledamoten av delegationen, Irving Brown, nämnde att tidningarna talar om att förhållandena i Berlin börjar bli normala igen. Men detta normalt är från vår synpunkt onormalt, och vi måste från FFI:s sida och på den tyska fackföreningsrörelsens vägnar kräva att arbetarna i Berlin slopas så att Berlin åter blir en stad och Tyskland ett land.

Sedan den franske medlemmen av delegationen, Babau, avgett en ungefär likalydande rapport höll den amerikanske delegaten Walter P. Reuther ett flammande anförande om sina intryck från Berlin. De östtyska arbetarna hatar sina förtryckare, sade han.

Varje dollar till Berlin

Han underströk delegationens krav på diplomatisk framställning i Kreml. "Vi måste göra klart för våra kamrater i Berlin att deras aktioner att de har vårt stöd i kampen mot det ryska tyranniet. Berlin är ett fänstge mot den världsliga världen och arbetarna i Berlin underströk starkt att om den fria världens arbetare kan hjälpa dem med ekonomiskt stöd, så måste arbetsklubben i Berlin kan hjälpa oss att nå fram till det aktivitetsnivå vi riktigaste propagandaargument. Detta är just att var fjärde arbetare i Västberlin är utan arbete. Varje dollar som läggs ner i denna position är värd minst tio dollar eller 100 dollar av anslagen till kanoner. Vi måste visa att den värld vi vill bygga upp består av verkligen kan ge bröd, fred och frihet."

Skärpt kamp mot kolonialt förtryck

Efter Berlindelegationens anförande, som hälsades med kraftiga applåder, antog kongressen ett stort antal resolutioner. I en av dessa proklamerar kongressen FFI:s vilja att kämpa emot kolonialt förtryck varhelst detta förekommer och att fackföreningar bildande av skenfackföreningar vilka är instrument för regeringspolitik som syftar till förtryck och social reaktion.

Viktigaste åtgärder för hjälp åt arbetarna

I en rad resolutioner utlovar FFI hjälp åt arbetarna för att trygga rätten till arbete, minimigarantier, den fulla sysselsättningen och att hindra att arbetarna i lägtlönländerna exploateras av främmande kapital som lockas dit av den billiga arbetskraften. Dessa mål måste gå före alla politiska mål, heter det, och FFI är beredt till hjälp åt nationella organisationer som har samma mål och till internationell aktion för att genomdriva dessa krav vilkas förverkligande erbjuder den enda vägen till bättre ekonomiska, sociala och kulturella villkor för arbetarna.

Livsmedelsbristen skapar stor oro

Beträffande de underutvecklade ländernas konstaterar FFI med oro att livsmedelsförsörjningen i många länder är otillräcklig och att klyftan mellan de underutvecklade områdena och industriländerna fortfar att vidgas. FFI välkomnar därför FN:s beslut att skapa en särskild fond för ekonomisk utveckling. Kongressen yrkar på att en fond bildas av allmänna medel för att bygga bilägga bostäder i underutvecklade länder. Vidare uppmanas alla regeringar att anslå tillräckliga medel till FAO, världshälsoorganisationen, FN:s internationella barnfond samt Unesco.

FFI vädjar i en annan resolution till länder med otillräcklig arbetskraft att medge immigration av de många arbetare som de kan ta emot utan att äventyra arbetsvillkoren, levnadsstandarden och den fulla sysselsättningen. Detta skulle bidra till att skapa ekonomiskt välstånd i länder med nu outnyttjade naturtillgångar.

Kraftåtgärder krävs mot Perón och Malan

Kongressen beslöt att söka förena FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna att övervaka kränkandet av de mänskliga rättigheterna i Argentina. Diktaturen i Argentina stär i förbund med den internationella kommunismen, och kongressen kräver frigivande av de politiska, civila och militära fångarna, som fängslats för sin kamp för att återvinna friheten i Argentina.

Kongressen ger även uttryck för sin djupaste avsky för Malanregeringens politik, som står i uppenbar strid mot vår uppfattning av de mänskliga rättigheterna. Kongressen uttalar sig för helhjärtat stöd åt sydafrikanska unionens folk i dess kamp mot rasfördomarna.

Samtidigt fördömer kongressen övergreppen i Tyskland, Spanien och Venezuela.

Den utdragna behandlingen av resolutionerna blev för monoton för många av delegaterna. Det pratades och promenerades livligt och både sir Vincent och talarna fick upprepade gånger begära tystnad. Diskussionen av den stadgeändring som var nödvändig för att till ny president välja en man utanför exekutiven och om utökning av exekutiven blev då mycket livligare.

Båda förslagen godkändes av kongressen. Vid omröstningen angående presidentkandidaterna vann Bindningsförslaget med 29 mill. röster från 20 organisationer, medan de nejröstande representerade 9,6 miljoner i 24 organisationer, bland dem även LO och TCO. Till nya exekutivmedlemmar utsågs två representanter för Israel och vardera en för Pakistan och Brasilien.

De svenska värdarna LO och TCO avtackades av Tewson, som till vardera organisationen överlämnade en specialskuld hemvalkert med skrarmare en halv meters diameter samt till varsin medlem av Thorbjörn Carlsson i LO och Aman och Engelund i TCO internationalens plakett i "bronzat" storlek. Sir Vincent framförde också sitt tack för lunet till regeringen för Riksdagshuset.

Epidemin minskar sakta
Endast ett nytt dödsfall

Medicinalstyrelsens rapporter för fördagsförgången uppgav 232 nya fall av paratyfus, och den nedgående tendensen är nu fullt klar, säger medicinalrådet Bergman. De tre föregående dagarna var antalet 291, 315 och 290. Ett nytt dödsfall har inträffat, nämligen i Västernorrlands län.

För Stockholms län är siffran för nya fall 17 mot 15 dagen före, för Kronobergs län 73 mot 68, för Västmanland 14 — här rör det sig främst om bacillbärare —, för Göteborg stad 22 mot 28 och för Västernorrlands län 39 mot 29. I Stockholms stad, där man under fredagen på sina håll talade om en väldigan ökning, var antalet nya fall endast 62, de föregående dagarna 77 och 82. Obningen fram till fredagen innebar alltså endast 5 fall, och denna har till yttegnera visso förbytts i en tydlig minskning till lördagen.

Inalles har arton epidemins börtjan inträffat 5.184 fall och 59 dödsfall.

Medicinalstyrelsen gjorde på lördagen också en sammanfattning av rapporterna för sista hälften av juni. Under denna tid är antalet paratyfusfall var totalt 2.038 diagnostiskt säkerställda, därav i Kronobergs län 1.461, Stockholms stad 248, Göteborg 107, Stockholms län 103, Västernorrlands län 47 och Göteborgs och Bohus län 18.

Under senare hälften av juni inträffade vidare 27 fall av barnförlamning i hela landet, därav 15 fall i Stockholm. Antalet scharlakansfall var 134.

Varning för bad i Göteborgsvatten

Hälsovårdsnämnden i Göteborg utfärdade på fördagen en varning för bad vid Saltholmen, Johannelund och Flickebäck. Vattnet har visat sig vara starkt förorenat, och även om i de bakteriologiska proven inte har påträffats några patogena bakterier måste större försiktighet iakttas. Dessa har dock visat sig vara negativa. Den undersökning man nu håller på med är man inte skyldig att företa, men anser den vara en nödvändig försiktighetsåtgärd.

Inga anmärkningar mot Skelleftebiskteriet

Länsveterinär H. Nystedt, Umeå, företog på fredagen en inspektion av Sunnanbiskteriet i Skellefteå, vilket efter hälsovårdsnämndens beslut skall hållas stängt en vecka sedan en anställd konstaterats paratyfusbärare. Länsveterinären framhåller att det inte finns anledning till någon panik. Skalkeriet är enligt honom väl försett med hygieniska krav. Även charkuterifabrikerna i Skellefteå är moderna och ingen anmärkning föreligger. Ur säkerhetssynpunkt kommer dock nya valtenprov att tas. (DN, Skellefteå.)

DET ENGELSKA KOMMUNISTPARTIET meddelade på fördagen att man på söndagen skall arrangera ett anti-amerikanskt massmöte vid Trafalgar Square med syfte att få slut på den amerikanska kontrollen över Storbritannien".

Heiji's Koltabletter
tillverkas av högsubcerbrande, svenskt tillverkat, kontrollerat kvalitetskol
ENDAST PÅ APOTEK.

DAGENS NYHETER
GRINGELMACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
För riksanstalt: 22 40 30
Telegramadress: Dagnyheter
Postgiro 1 1216 (för annonser)
nummer 1 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Telefon sökrat kl. 15.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ekblberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman
Dagens Nyheters Aktiebolags Verkst. direktör: Helge Hedborn
PRENUMERATIONSPRISER
A = Stockholmsupplagan
Stor-Stockholm | Övriga tätortsområden | landet
Månad .... kr. 6.— kr. 5.75
Kvartal .... » 17.50 » 16.75
Halvår .... » 34.50 » 33.—
ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1953 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1953

Sex i köket på båt isolerade för smitta
En svensk båt som på lördagen kom till Stockholm från Hamburg-Fredrika via Sundsvall undersöktes av första stadsläkaren Rietz som misstänkte att paratyfussmitta. Sex av köksprsonnalen fick lämna farkosten och isolerades som misstänkta fall. Om det rör sig om paratyfus är dock ännu osäkert. Båten lämnade på lördagen Stockholm för att fortsätta sin resa.

skiktering undersöks nu för att fastställa innom föregående skall elimineras.
Vid charkuterifabriken har man bah för att av paratyfus, men denna har nu fått återgå till arbetet sedan två prov visat sig vara negativa. Den undersökning man nu håller på med är man inte skyldig att företa, men anser den vara en nödvändig försiktighetsåtgärd.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.